

Bilag II.

Ministeriet for Landbrug og Fiskeri.

København, den 9. November 1936.

I Skrivelse af 21. Oktober d. A. har det ærede Udvalg anmodet om Besvarelse snarest belejligt af følgende Spørgsmaal:

- 1) I hvilke Tilfælde har den nuværende Ordning ikke været tilstrækkelig?
- 2) Hvad er Grunden til det foreliggende Lovforslags Fremkomst?
- 3) Hvorvidt foreligger der en Højesteretsdom om de i Loven omhandlede Spørgsmaal med Hensyn til, hvad der kan forstaas ved Søterritorium?
- 4) Hvorfor søger Ministeren en Bemyndigelse, da han allerede i Henhold til Lov Nr. 94 af 31. Marts 1931 om Ferskvandsfiskeri har en saadan?

I Anledning heraf skal jeg meddele følgende:

ad 1 og 4) Efter den nu gældende Retstilstand kan et Areal af Søterritoriet, der har antaget Karakteren af fersk Vand i Medfør af Ferskvandsfiskerilovens § 1, 8de Stykke, af Ministeren for Landbrug og Fiskeri inddrages under Reglerne i Ferskvandsfiskeriloven. Denne Bemyndigelse er i flere Tilfælde blevet benyttet, men er i Regelen ogsaa mødt med stærk Protest fra Saltvandsfiskernes og andres Side, saaledes som det f. Eks. skete, da Randsfjord i Vejle Amt blev inddraget ved Ministeriets Skrivelse af 29. September 1933.

Det er i og for sig ogsaa forstaaeligt, at en saadan Foranstaltning, hvorved der tillægges enkelte Lodsejere et Gode, mødes med Kritik fra dem, der hidtil har haft Adgang til at deltage i Fiskeriet, og man anser det for en Retfærdighedshandling, at der ogsaa paalægges Lodsejerne de Byrder, der følger af, at alle de for de ferske Vande gældende Retsregler kommer til Anvendelse. Men dette kan kun ske ifølge særlig Lovhjemmel, ligesom der kræves Lovhjemmel til at overføre Bestemmelsen i § 1, 5te Stykke, i Lov Nr. 145 af 28. April 1931 om Jagten paa de her omhandlede Omraader.

Endvidere bemærkes, at man anser den her foreslaaede Ordning, hvorefter Spørgsmaalet skal forelægges for en Landvæsenskommission, for mere betryggende end den ved Ferskvandsfiskeriloven fastsatte Ordning, hvorefter Overførelsen kan ske rent administrativt, men man har dog for alle Tilfældes Skyld opretholdt Bestemmelsen i Ferskvandsfiskerilovens § 1, 8de Stykke, for saa vidt det i enkelte Tilfælde skulde være ønskeligt kun at træffe Bestemmelser vedrørende Fiskeriet og der ikke skønnes at være Grundlag for Kritik med Hensyn til Udøvelsen af den nævnte Bemyndigelse.

ad 2) Grunden til Lovforslagets Fremkomst er et Andragende af 30. Oktober f. A. fra Hobro Byraad om, at Hobro Vesterfjord samt Afløbet derfra bringes ind under Vandløbslovgivningens Regler. I Anledning af dette Andragende har man indhentet vedlagte Erklæring af 10. Juli 1936 fra Kammeradvokaten, hvori denne anbefaler, at der skabes Lovhjemmel for Indførelse af Vandløbslovens Regler for saadanne Arealer, som omhandles i Byraadets Andragende.

ad 3) Der henvises til Højesteretsdom af 17. Februar 1933 vedrørende fornævnte Vesterfjord, jfr. Ugeskrift for Retsvæsen for 1933 Side 310 (se Bilag).

Efter Afbenyttelsen forventes Kammeradvokatens Skrivelse tilbagesendt hertil.

Kr. Bording.

P. Stahlschmidt.

Landstingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Inddragelse af Dele af Søterritoriet under de for de ferske Vande gældende Retsregler.